

# RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

## ARREST

nr. 14.966 van 8 augustus 2008  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

---

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 9 mei 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het verzoekschrift tot voortzetting ingediend op 15 januari 2007.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. MELKEBEKE, die loco advocaat G. BOVY verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 31 maart 2003 en vermits hij op dit ogenblik minderjarig was werd zijn asielaanvraag behandeld samen met de asielaanvraag van zijn moeder. Ten aanzien van zijn moeder werd een negatieve beslissing genomen door het Commissariaat-generaal op 4 november 2005 en haar beroep tegen deze beslissing werd door de Vaste Beroepscommissie verworpen op 29 maart 2007. Vervolgens heeft verzoeker zich vluchteling verklaard op 23 november 2005.
2. Op 9 februari 2006 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Verzoeker diende een dringend beroep in op 9 februari 2006. Hij werd gehoord op 23 maart 2006.

3. Op 28 maart 2006 beslist de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verder onderzoek noodzakelijk is. Verzoeker diende een schriftelijke verklaring in op 6 april 2006. Op 25 april 2006 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling. Deze beslissing werd op 27 april 2006 aangetekend verzonden.
4. Op 25 juni 2008 werd verzoeker geregulariseerd.

## **1. Ten gronde.**

1. Verzoeker beweert van Palestijnse origine te zijn en afkomstig te zijn van Saida, het vluchtelingenkamp Ayn al-Helwé. Verzoekers beweerde vader, Abdalkarim Y. M. Hussein (erkend vluchteling sinds 10 mei 2007), zou in 1989 gedetineerd zijn door Fatah op beschuldiging van spionage voor Israël. Een viertal jaar geleden zou hij per brief contact opgenomen hebben met verzoekers moeder en sinds juni of juli 2003 ook telefonisch contact. Usbat al Ansar zou te weten gekomen zijn dat zijn vader nog leeft en zou daarom zijn familie het leven lastig maken. Op 7 september 2002 zou een aanhanger van deze groepering een bom tot ontploffing gebracht hebben op het verlovingsfeest van zijn zus D. en de volgende maanden zou zijn moeder geregeld dreigbrieven ontvangen hebben. Op 1 oktober zou het tot een incident gekomen zijn tussen zijn moeder en zijn oom I. ad D., een verantwoordelijke van Fatah, die een brief van zijn vader probeerde af te pakken onder bedreiging van een pistool. Omdat ook Fatah zich hiermee tegen de familie had gekeerd vluchtte de familie naar Beiroet en een maand later naar België. Verzoeker kwam in het gezelschap van zijn moeder, zusters, en neef in Zaventem aan op 31 oktober 2003.
2. Verzoekers asielmotieven steunen op dezelfde feiten als deze aangevoerd door zijn moeder. In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat gezien aan de asielaanvraag van zijn moeder geen gunstig gevolg kan worden gegeven omwille van het bedrieglijke karakter van haar verklaringen, zoals uitgebreid en gedetailleerd wordt toegelicht in de beslissing van zijn moeder, ook in hoofde van verzoeker geen sprake kan zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Het beroep tegen de negatieve beslissing van de Commissaris-generaal ten aanzien van verzoekers moeder werd bij arrest nr VB0/05-5556/TW239 van 29 maart 2007 verworpen zodat de beslissing in hoofde van zijn moeder definitief is. Voor zover verzoekers argumenten in het verzoekschrift betrekking hebben op de beslissing genomen in hoofde van zijn moeder kunnen deze derhalve niet in overweging worden genomen. Daarenboven blijkt dat verzoekers moeder, blijkens zijn verklaringen terugkeerde naar Libanon zodat hieruit blijkt dat de vrijwillige terugkeer van zijn moeder naar Libanon haar beweerde vrees voor vervolging fundamenteel ondergraaft. Zo verzoeker aanvoert dat zijn moeder bij haar passage in Libanon onmiddellijk gewaarschuwd werd dat ze nog steeds werd gezocht en daarom Libanon ook onmiddellijk verliet, merkt de Raad op dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er terecht op wijst dat, zo al enig geloof kan worden gehecht aan deze verklaringen, deze onvoldoende zijn om te stellen dat verzoeker en zijn familie bij terugkeer naar Libanon een gegronde vrees voor vervolging riskeren. Immers verzoekers moeder "hoorde" via zijn tante dat zij nog werd gezocht doch uit verzoekers verklaringen blijkt geenszins dat zij rechtstreeks werd bedreigd of geviseerd. Daarenboven blijkt dat zijn zus D. gehuwd is en zonder problemen in Saida verblijft evenals andere familieleden.

3. De Raad stelt tevens vast dat verzoeker in zijn verklaringen tijdens de gehoren naar aanleiding van zijn eigen asielaanvraag geen andere elementen aanbrengt dan deze aangehaald door zijn moeder en dat ook in het verzoekschrift geen eigen problemen worden aangehaald.
4. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen documenten voorlegt waaruit zijn beweerde identiteit en zijn nationaliteit blijken zodat ook zijn familieband met Abdalkarim Y. M. Hussein die als vluchteling werd erkend op 10 mei 2007 niet kan worden vastgesteld. De kopieën van de paspoorten die worden voorgelegd van Abdalkarim Y. M. Hussein en de attesten van de PLO waaruit blijkt dat hij 14 jaar in gevangenschap zat kunnen evenmin als bewijs van een familieband worden aangenomen.
5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
6. Gelet op de niet-erkenning van zijn moeder en het feit dat verzoeker de familieband met Abdalkarim Y. M. Hussein niet aantoont concludeert de Raad dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) kan worden erkend. Verzoeker voert geen elementen aan die erop wijzen dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

